

tager en Nedsættelse af det Maksimumsbeløb, hvorefter Dagpenge og Erstatningerne beregnes.

Den første Vej har der været almindelig Enighed om ikke at betræde. Dagpengene udgør efter den danske Lov $\frac{2}{3}$ af den paagældendes Dagløn, hvilket i hvert Fald ikke aabner de tilskadekomne Adgang til en større Godtgørelse af tabt Arbejdsfortjeneste, end Tilfældet er i Udlandet, og Invaliditetserstatningen, der ikke varierer efter de tilskadekomnes Alder, giver navnlig for de mindre Invaliditeter og i hvert Fald for de yngre tilskadekomne en mindre forholdsvis Dækning for Ulykkestilfældets Følger, end man med det i Udlandet almindeligt benyttede Renteesystem yder de tilskadekomne. Til Oplysning om det danske Erstatningsniveau's Højde i Forhold til Erstatningsniveauets Højde i en Række Lande i Udlandet har man udarbejdet den som B. (Bilag 2) betegnede Oversigt.

Et Mindretal inden for Raadet (bestaaende af Direktør Helweg, Ingeniør Schøller, fhv. Borgmester Lander, Direktør de Nully Brown, Landstingsmand, Kutterfører M. C. Jensen, Baadfører Rasmussen, Fisker Muff Christensen, Fisker H. P. Andersen, Folketingsmand, Gaardejer Lambæk, og Sekretær Fr. Jensen) har ment, at det, under Hensyn til de vanskelige økonomiske Forhold for Arbejdsgiverne, hvem Forsikringsbyrden efter Loven alene paahviler, og under Hensyn til den siden den nugældende Ulykkesforsikringslovs Vedtagelse konstaterede Nedgang, saavel i Lønniveauet som i Prisniveauet, vilde være rimeligt at nedsætte det Maksimum af Aarsløn, hvorefter Erstatningerne beregnes, og har stillet Forslag om, at det nugældende Maksimum paa 2 400 Kr. ændres til f. Eks. 1 800 Kr.

Flertallet (bestaaende af Raadets Formand, Hovedkasserer A. Johansen, Murer Lundberg, fhv. Arbejdsløshedsinspektør Frøken Black, Sundhedsstyrelsens Formand Dr. Tryde, Matros P. Hansen, Fisker Ludvigsen, Landarbejder H. P. Hansen, Stenhugger N. P. Hansen, Husmand Chr. Johansen og Murer Knudsen) har derimod ikke været stemt for nogen Nedsættelse af dette Maksimum.

En saadan Nedsættelse vil udelukkende ramme de tilskadekomne, der har haft en forholdsvis høj Løn, og Fastsættelsen af et saadant Maksimum er i Virkeligheden en Uretfærdighed imod de bedst lønnede Arbejdere. Et af de Principper, der laa til Grund for den ældste danske Ulykkesforsikringslov, var dette, at Arbejderne, til Gengæld for at Arbejdsgiverne blev gjort ansvarlige for hændelige Ulykkestilfælde, maatte finde sig i, at de ikke fik fuld Dækning for det ved Ulykkestilfældet lidt økonomiske Tab. Dette Princip fandt sit Udtryk dels i Lovens Bestemmelser om den forholdsvis lange Karenstid og om Erstatningernes Beregning som et vist lavt Mængfold af Aarslønnen og dels ved Fastsættelsen af et Maksimum for Aarslønnens Beregning. Flertallet mener, at ligesom man i Aarenes Løb paa adskillige andre Omraader har opgivet de Principper, der laa til Grund for den oprindelige Ulykkesforsikringslov, saaledes kunde der i og for sig paa det her omhandlede Omraade være Anledning til at modificere Opfattelsen af, hvad der er billigt.

Meget taler for, at de tilskadekomne her, hvor det ikke drejer sig om en egentlig *Forsørgelseslovgivning* med Tilskud fra Statskassen, men om et Stykke *Ansvarlighedslovgivning*, med al fornøden Hensyntagen til Undgaelse af Simulation og Overdrivelse, faar Erstatning for Ulykkestilfældets økonomiske Følger, beregnet efter deres virkelige Aarsløn. Paa samme Maade som man ved den sidst foretagne Revision af Ulykkesforsikringsloven opgav det hidtidige Princip at sætte en Indtægtsgrænse som Betingelse for Forsikringsberettigelse, vilde det i og for sig være rimeligt, om ikke helt at stryge Bestemmelse om et Maksimum, saa dog at sætte dette ret højt. Da det i hvert Fald stedse har været Hensigten at sætte dette Maksimum saa højt, at kun en forholdsvis lille Del af de *egentlige Lønarbejders* Indtægt ikke medtages ved Erstatningsberegningen, kan Flertallet ikke skønne, at den nu konstaterede Nedgang i saa vel Lønnings- som Prisniveauet er saa stort, at der allerede nu findes begrundet Anledning til at nedsætte Maksimumet, jfr. hoslagte fra Det statistiske Departement indhentede, som C. (Bilag 3) betegnede Udtalelse, hvorefter Aarslønnen for *ufaglærte* Arbejdere indenfor Industrien endnu ligger omkring ved 3 400 Kr.

Saafernt man vilde foretage en Nedsættelse af Maksimumet i Overensstemmelse med Mindretallets Opfattelse, vilde der efter Flertallets Opfattelse ikke være Holdepunkt for at komme længere ned end til 2 000 Kr. for Invaliditets- og Døds-erstatningernes Vedkommende og til 2 250 Kr. for Dagpengenes Vedkommende, idet